

U s n e s e n í

Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci, rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu Mgr. Lucie Trejbalové a soudců Mgr. Karolíny Tylové, LL.M. a JUDr. Pavla Vacka v právní věci žalobce: **A.K.**, nar. ■■■, zastoupeného JUDr. Rudolfem Vaňkem, advokátem, se sídlem AK Měsíčná 256/2, Liberec 3, proti žalovanému: **Krajský úřad Libereckého kraje**, se sídlem U Jezu 642/2a, Liberec 2, za účasti spol. ■■■, a.s., se sídlem ■■■, zastoupené JUDr. Jaroslavem Trkovským, advokátem se sídlem AK Mírové nám. 124, Louny, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 1. 2013, sp. zn. OÚPSŘ/2012-333,

t a k t o :

- I. Žaloba se odmítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**
- III. Osoba na řízení zúčastněná nemá právo na náhradu nákladů řízení.**
- IV. Žalobci se ve lhůtě 15 dnů od právní moci tohoto usnesení vrací zaplacený soudní poplatek ve výši 3 000 Kč, k rukám jeho právního zástupce JUDr. Rudolfa Vaňka, advokáta se sídlem AK Měsíčná 256/2, Liberec 3.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou podle části III., hlavy II, dílu I. zákona číslo 150/2002 Sb. soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) domáhá zrušení napadeného rozhodnutí, jímž žalovaný částečně změnil rozhodnutí Magistrátu města Liberec (dále jen „stavební úřad“) ze dne 9. 10. 2012, č. j. SURR/7130/134926/11-Ka (CJ MML 137194/12) a ve zbytku toto rozhodnutí potvrdil. Tímto prvostupňovým rozhodnutím stavební úřad podle § 24 odst. 2 písm. a) zákona č. 184/2006 Sb., o odnětí nebo omezení vlastnického práva k pozemku nebo stavbě (zákon o vyvlastnění), rozhodl o omezení vlastnického práva k pozemkům p. č. ■■■, ■■■, oba v katastrálním území Vesec u Liberce, které jsou ve vlastnictví žalobce.

Podle zvláštní úpravy zakotvené v ustanovení § 2 odst. 5 věta první zákona č. 416/2009 Sb., o urychlení výstavby dopravní, vodní a energetické infrastruktury, ve znění zákona č. 405/2012 Sb. (dále jen „zákon o urychlení výstavby“), platí, že lhůty pro podání žalob k soudům k přezkoumání nebo nahrazení správních rozhodnutí vydaných v řízeních podle § 1 se zkracují na polovinu. Podle ustanovení § 1 odst. 1 téhož zákona tento zákon upravuje postup v souvislosti s urychlením výstavby dopravní, vodní a energetické infrastruktury. Za „postup v souvislosti s urychlením výstavby“ je nutno dosadit nejen územní a stavební řízení, která výstavbě bezprostředně předcházejí, ale i ta řízení, která jsou součástí

širší přípravy realizace staveb, což je i řízení o vyvlastnění nezbytných práv k potřebným pozemkům (srov. usnesení Ústavního soudu ze dne 30. 7. 2013, II. ÚS 3951/12).

V návaznosti na první odstavec ustanovení § 1 odst. 4 zákona o urychlení výstavby specifikuje, že energetickou infrastrukturou pro účely tohoto zákona se rozumějí stavby zařízení elektrizační soustavy a plynárenské soustavy podle jiného zákona zřizované ve veřejném zájmu ⁵⁾, pokud nejsou v rozporu s platnou politikou územního rozvoje nebo zásadami územního rozvoje kraje. Odkaz pod čarou ⁵⁾ směřuje k ustanovení § 2 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů.

Podle § 2 odst. 2 písm. a) bod 4 energetického zákona se pro účely tohoto zákona rozumí v elektroenergetice elektrizační soustavou vzájemně propojený soubor zařízení pro výrobu, přenos, transformaci a distribuci elektřiny, včetně elektrických přípojek, přímých vedení, a systémy měřicí, ochranné, řídicí, zabezpečovací, informační a telekomunikační techniky, a to na území České republiky. Podle § 2 odst. 2 písm. a) bod 1 energetického zákona se distribuční soustavou rozumí vzájemně propojený soubor vedení a zařízení o napětí 110 kV, s výjimkou vybraných vedení a zařízení o napětí 110 kV, která jsou součástí přenosové soustavy, a vedení a zařízení o napětí 0,4/0,23 kV, 1,5 kV, 3 kV, 6 kV, 10 kV, 22 kV, 25 kV nebo 35 kV sloužící k zajištění distribuce elektřiny na vymezeném území České republiky, včetně systémů měřicí, ochranné, řídicí, zabezpečovací, informační a telekomunikační techniky včetně elektrických přípojek ve vlastnictví provozovatele distribuční soustavy; distribuční soustava je zřizována a provozována ve veřejném zájmu.

Je třeba tedy posoudit, zda napadené rozhodnutí bylo vydáno v rámci vyvlastňovacího řízení, jehož předmětem byla stavba energetické infrastruktury, tj. stavba zařízení elektrizační soustavy zřizovaná podle energetického zákona ve veřejném zájmu. Pokud ano, jednalo by se o odchylku od obecné úpravy v § 72 odst. 1 s. ř. s., která určuje žalobní lhůtu v trvání dvou měsíců, a tato lhůta by činila pouze jeden měsíc.

Z bodu § 2 odst. 2 písm. a) bod 4 energetického zákona je zřejmé, že pojem „elektrizační soustava“ je pojmem obecnějším, jenž označuje celý systém zahrnující jednak jeho jednotlivé prvky („zařízení“) a jednak vzájemné vztahy mezi nimi („vzájemně propojený soubor“, „včetně elektrických přípojek, přímých vedení,...“). Součástí elektrizační soustavy je tak i „distribuční soustava“ definovaná v § 2 odst. 2 písm. a) bod 1 energetického zákona, ve vztahu k níž zákon stanoví, že je zřizována ve veřejném zájmu. Systematické zařazení jednotlivých pojmů, kdy pojem nadřazený předchází pojem podřazený v téže úrovni členění zákonného textu, na tento závěr nemá vliv, neboť z výčtu jednotlivých bodů § 2 odst. 2 písm. a) energetického zákona je zřejmé, že zákonodárce definované pojmy řadil v abecedním pořadí a nikoliv s ohledem na jejich významové vztahy.

Z napadeného rozhodnutí bylo zjištěno, že vyvlastnění bylo provedeno za účelem provedení stavby: „[redacted], ks VN, pv VN, RVN“, která je umístěna územním rozhodnutím Magistrátu města Liberec, odboru stavební úřad, č. j. SUUR/7120/160808/09-Ka (CJ MML 031898/10) ze dne 17. 2. 2010, které je v právní moci ode dne 31. 3. 2010. V případě pozemků p. č. [redacted] a [redacted], oba v katastrálním území [redacted], se má jednat o nahrazení jednoduchého vedení elektrické energie VN 35 kV na dvojité vedení

elektrické energie VN 35 kV, tj. stavba energetické soustavy prohlašovaná energetickým zákonem za stavbu ve veřejném zájmu. Soud proto uzavírá, že pro včasné podání správní žaloby bylo nutno dodržet žalobní lhůtu zkrácenou ustanovením § 2 odst. 5 zákona o urychlení výstavby na jednu polovinu, tj. na jeden měsíc od doručení napadeného rozhodnutí.

Jak uvedl žalobce a jak plyne i z doručenky založené ve správním spise, napadené rozhodnutí bylo žalobci doručeno dne 29. 1. 2013. Lhůta pro podání žaloby tak uplynula dnem 29. 2. 2013. Žaloba však byla podána u zdejšího soudu osobně až dne 29. 3. 2013, tedy opožděně.

Soud proto žalobu podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. odmítl jako opožděnou.

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 3 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá na jejich náhradu právo.

Soud zároveň v souladu s § 60 odst. 5 s. ř. s. vyslovil, že ani osoba na řízení zúčastněná nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Současně bylo vysloveno, že se žalobci vrací soudní poplatek ve výši 3 000 Kč, který uhradil za podání žaloby, neboť nedošlo k jejímu věcnému projednání (§ 10 odst. 3 zák. č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, v platném znění). Poplatek bude žalobcům vrácen z účtu Krajského soudu v Ústí nad Labem ve lhůtě 15 dnů od právní moci tohoto usnesení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Liberci dne 10. února 2014

Mgr. Lucie Trejbalová
předsedkyně senátu